

איזור חבל עזה ואיזור סיני

יחידת קמ"ט פנים

בחודשים ינואר-אפריל 1978 ערך משרד מבקר המדינה ביקורת על הפעולות העיקריות של יחידת קצין המטה לענייני פנים במפקדת איזור חבל עזה, שמונה לפעול גם באיזור סיני (להלן היחידה): פיקוח על פעולות של הרשויות המקומיות; טיפול בענייני בניין ערים; הפעלת יחידות לכיבוי אש; ניהול מירשם האוכלוסין. הבדיקה הקיפה בעיקר את פעולות היחידה בשנות הכספים 1976 ו-1977*. תפקידים נוספים של היחידה הם: פיקוח על חופי רחצה, ניהול קייטנות לילדים, פיקוח על אגודות עותומניות ומועדונים, ביקורת סרטים, קיום קשר עם שייכים ומוכתרים ורישוי כלי יריה.

בעת הביקורת הועסקו ביחידה 105 עובדים — 92 תושבי האיזור ו-13 ישראלים; היא פעלה ממשרד ראשי בעזה וממשרדים נפתיים. הוצאות היחידה בשנת הכספים 1976 הסתכמו ב-4.77 מיליון ל"י ובשנת הכספים 1977 ב-6.76 מיליון ל"י; התקציב ל-1978 הוא 12.51 מיליון ל"י. בשנת הכספים 1977 ניתנו לרשויות המקומיות הלוואות בסך 16 מיליון ל"י ומענקים, כולל החזר אגרות רישוי רכב, בסך 12 מיליון ל"י.

פיקוח על הפעולות של הרשויות המקומיות

באיזור ישנן ארבע עיריות, שבע מועצות כפריות, שישה ועדים מקומיים ומספר ישובים חסרי מעמד מוניציפלי. על פי נתונים של מפקדת האיזור מנתה האוכלוסיה בישובים אלה, בסוף 1977, 333,000 תושבים, 253,000 מהם בערים.

הפיקוח על הפעולות של הרשויות המקומיות מתבטא בבדיקת תקציביהן ואישורם; באישור חוקי עזר ופרסום מכרזים או מתן פטור ממכרז; ובמתן המלצות להלוואות וביקורת על ניהול הכספים ברשויות.

באפריל 1975 החליטה הממשלה על הקמת ועדה של ראשי עיריות, אשר תייעץ לממשל הצבאי בענייני הדין המקומי, המינהל, הפיתוח ומתן הלוואות והקצבות לרשויות. הוועדה לא הוקמה, כפי שהוסבר בשל התנגדותם של ראשי העיריות.

— על פי החוק התקף באיזור אין נערכות בחירות לראשי הרשויות המקומיות והם מכהנים על פי מינוי. ממסמכי היחידה עולה, שמפקדת האיזור עמדה, במקרים מספר, על חריגה של ראשי רשויות מקומיות מכללי מינהל ציבורי תקין; בחלק מן המקרים נופה היחידה באחראי.

תקציב

הרשויות המקומיות חייבות להגיש לאישור מפקדת האיזור הצעות לתקציב רגיל ולתקציב פיתוח. החל בשנת הכספים 1978 נדרשים גם הוועדים המקומיים, המטפלים בנושאי אספקת מים, חשמל ותברואה, להגיש הצעות לתקציב.

1. בתקציב הרגיל נכללו בעיקר ההוצאות על מתן שירותים מקומיים ועל אספקת מים וחשמל לתושבים. בשנת הכספים 1977 הסתכמה ההוצאה בתקציב הרגיל של הרשויות המקומיות בכ-72 מיליון ל"י, מהם כ-8.5 מיליון ל"י העברה למימון תקציב הפיתוח. כ-60% מההוצאה מתייחסים לעיריית עזה.

הרשויות המקומיות מספקות לתושבים חשמל, הנרכש מחברת החשמל לישראל בע"מ. הרשויות אחראיות להתקנת רשתות החשמל בתחומיהן ולאחזוקתן. אספקת המים נעשית מבארות של הרשויות המקומיות; מוטלת עליהן גם התקנת מדי מים אצל הצרכנים. הרשויות גובות מהצרכנים תשלומים בעד מים וחשמל, על פי מחירים הנקבעים על ידי כל רשות בנפרד, באישור מפקדת האיזור.

* ממצאי ביקורת על פעולות קצין המטה לענייני פנים במפקדת איזור יהודה ושומרון ראה בדו"ח שנתי 28, עמ' 833.

2. ההוצאה מתקציבי הפיתוח של הרשויות המקומיות הסתכמה בשנת הכספים 1976 ב־42 מיליון ל"י ובשנת הכספים 1977 — ב־41 מיליון ל"י. 69% מההוצאה הם של עיריית עזה. הפרויקטים העיקריים שבוצעו הם כבישים ומורכות ורשתות השמל, מים וביוב. מימון התקציבים נעשה ממענקים ומהלוואות פיתוח, הניתנות מתקציב האיזור בתנאים נוחים; מהשתתפות בעלים ומימון עצמי של הרשויות. שיעורי המענקים נעו מ־32% עד 46% מתקציב הפיתוח של כל רשות; מהלוואות מ־17% עד 45% והמימון העצמי מ־18% עד 43%.

קמ"ט אוצר מעביר לרשויות המקומיות חלק מסכומי הכסף המתקבלים מדמי רישוי הרכב באיזור, על פי מפתח שקבע מפקד האיזור. ההכנסה המועברת נועדה למימון עבודות הקשורות לבטיחות בתעבורה.

בשנת הכספים 1977 קבלה עיריית עזה מענק בסך 2 מיליון \$ ממדינה ערבית; עיריית ח'יינס קבלה הלוואה בסך 19,300 דינרים ירדנים ושבע המועצות הכפריות קבלו הלוואות שהסתכמו ב־115,000 \$. קבלת הסיוע הכספי מחו"ל והשימוש בכספים כפופים לנוהל שאישרה ועדת המנכ"לים לענייני השטחים המוחזקים ביולי 1977 (ראה דו"ח שנתי 28, עמ' 834).

להלן ממצאים מבדיקת ניהול ענייני הכספים ברשויות המקומיות:

1. — היחידה הוציאה נהלים בדבר הוצאת כספים על ידי הרשויות המקומיות ובדבר מסירת עבודות לקבלנים. נמצא, שרשויות מקומיות שילמו כספים ללא אישור הקמ"ט, בעוד שעל פי הנהל היה עליהן לבקש מראש את אישורו; או ביצעו עבודות פיתוח ללא פרסום מכרז וכלי לבקש שחרור ממכרז. אגרות ומחירים למים ולחשמל, שגבו כמה רשויות, היו לפי תעריפים גמורים מאלה שאושרו בצו של מפקד האיזור.

בכל המקרים האמורים היפנה הקמ"ט את תשומת ליבו של ראש הרשות להריגה או התרה בו, לעתים בעל פה בלבד, ונמנע מנקיטת צעדים חריפים. במקרים אחדים דווח על חריגנות למפקד האיזור או למפקד הנפה.

2. העברת כספי מענק והלוואה להשקעה נעשה לכל פרויקט בנפרד, בהתאם לשלבי ההתקדמות בביצועו ולאחר שהקמ"ט וידא שהרשות עצמה דאגה למימון חלקה. בנהלי היחידה לא נקבע כיצד לטפל במקרים, שהמימון העצמי מותנה בגביות מצרכנים; הקמ"ט נוהג להביא מקרים אלה לדיון ולהחליטה במיפקדת האיזור.

3. — על פי הוראות המיפקדה חייבת מועצה כפרית להפקיד בבנק, בסיום יום העבודה, כל סכום שמעל 3,000 ל"י ועירייה — סכום שמעל 15,000 ל"י. היחידה העירה לרשויות שהחזיקו בקופותיהן סכומים יותר גבוהים, ולאחר מקרי גניבה, שהיו בשתי רשויות מקומיות, עשתה סידורים להעברת הכספים לבנקים מן הרשויות, שבתחומן פתוחים הבנקים בכל יום. לא נעשו הסדרים מתאימים לגבי המקומות, שבהם פתוחים הבנקים רק בחלק מימי השבוע.

4. במאי 1975 החליטה מיפקדת האיזור, כי על קמ"ט לשכת הביקורת של המיפקדה לקיים ביקורות תקופתיות ברשויות המקומיות, נוסף על הביקורת של עובדי יחידת קמ"ט פנים; הביקורת טרם הופעלה.

5. ביולי 1975 הוטל על הקמ"ט להביא לכך, שלכל רשות מקומית יהיה יועץ משפטי. ב־1978 היו יועצים משפטיים לארבע העיריות שבאיזור. רשויות מקומיות קטנות נעזרות בעת הצורך ביועץ משפטי פרטי.

ועדות בנין ערים

באיזור פועלות ועדות בניין ערים בדרג מחוזי ובדרג של רשות מקומית, והן מטפלות בתכניות בנייה של גורמים פרטיים ושל הרשויות המקומיות. הוועדות פועלות בהתאם לפקודת בניין ערים משנת 1936, התקפה באיזור.

1. — ועדות בניין ערים בדרג מקומי מטפלות במתן אישורי בנייה, בהכנת תכניות בנייה וסלילה ובהכנת תכניות מתאר בשטח השיפוט של הרשות; הן מורכבות מתכני העירייה או המועצה הכפרית; המזכיר הוא עובד היחידה ובכולן משתתף נציג של קצין המטה לענייני בריאות במיפקדת האיזור. במועצות הכפריות מוגנו ועדות בניין ערים רק ב־1976; לפני כן טיפלה הוועדה המחוזית גם בשטחי השיפוט של המועצות. בשנת 1976 הוגשו לוועדת בניין ערים ברפיח 167 בקשות לקבלת אישורי בנייה. הוועדה לא קיימה אף ישיבה אחת בשנה זו ובשנה שלאחריה; בשנת 1977 הוציאה עיריית רפיח שמונה רשיונות בנייה, ואף אחד מהם לא נדון בוועדה.

2. ועדת בניין ערים המחוזית מאשרת תכניות מיתאר של הוועדות המקומיות וכן תכניות נשטחים, שאינם משתייכים לשטח שיפוט של רשות מקומית; מתקינה תקנות ומהווה דרג לערעור על החלטות של הוועדות המקומיות. יושב ראש הוועדה הוא קמ"ט פנים וחבריה הם נציגים של קציני מטה ושל ענפים במפקדת האיוור; חברי הוועדה נתמנו על ידי מפקד האיוור, אולם המינוי לא היה שמי, ולפיכך קרה, לעתים, שבהתכנסות של הוועדה התחלפו הנציגים בה, בפרט נציגי הגורמים הצבאיים.

3. היחידה מקיימת בדיקות, שתכליתן לוודא אם הביצוע בפועל תואם את התכניות שאישרה הוועדה המחוזית. פקחי היחידה מדווחים רק על תריגות מהתכניות, המחייבות להעמיק את הקומים לדיון. הפיקוח על הבנייה בתחום הוועדות המקומיות מופקד בידי העיריות והמועצות הכפריות, בהשגחת היחידה. בשנת 1976 תגישו הרשויות 1,674 תביעות נגד עברייני בנייה, ובשנת 1977 - 1,291 תביעות.

4. על פי פקודת בניין ערים חייבת ועדה מקומית להכין תכנית מיתאר, הנוגעת ליישור הקרקע לשימושים השונים; אם אין היא מכינה את התכנית, רשאית הוועדה המחוזית לעשות זאת בעצמה ולחייב בהוצאות את הוועדה המקומית. רק הוועדות ברפית ובחן-יונס הכינו תכניות מיתאר; התכנית בחן-יונס הוכנה עוד לפני 1948, וב-1976 הוחל בהכנת תכנית מיתאר חדשה. הוועדה בעזה הכינה תכנית רק לתלק מהעיר. הוועדות בדיר-אל-בלח ובכלל המועצות הכפריות לא החלו בהכנת תכניות מיתאר, והוועדה המחוזית מצידה, לא התלה בהכנתן. העדר תכנית מיתאר גרם קשיים בפתרון כמה בעיות משותפות לרשויות מספר, כגון העברת קווי ביוב ובניין בית מסבחים. בהעדר תכניות מיתאר נעזרות הוועדות בתכניות מפורטות. המתמחות רק לחלקים של שטחי התכנון ומטבען אין בהן ראייה של כל תחום התכנון.

כיבוי אש

עם כינון הממשל הצבאי הוטל על היחידה להפעיל שירותים לכיבוי אש, וב-1972 פירסם מפקד האיוור צו, שלפיו מונה הקמ"ט להיות רשות כיבוי, בשירותי הכיבוי הועסקו 27 עובדים. בדיקות שערכו מומחים מקצועיים בשנים 1973 ו-1974, על הכוננות לכיבוי אש בבתי חולים, במוסדות ובמשרדים של הממשל הצבאי ובאיוור באופן כללי, העלו, כי חסרו סידורים לאספקת מים לכיבוי; לא היה פיקוח על התקנת אמצעים לכיבוי אש; רוב הציוד היה מיושן או שהיה חסר לגמרי ולא הוכשרו צוותים לכיבוי אש. ב-1977 קיבלו עובדי הכיבוי השתלמות מקצועית בישראל; גרכשו חמש מכונות כיבוי חדשות. המקבל שירותי כיבוי משלם אגרות בשיעורים שקבעה המפי"דה.

בנובמבר 1976 הוציע הקמ"ט לעיריות עזה, חן-יונס ורפיה, שהן יפעילו בעתיד את שירותי הכבאות בפיקוח של יחידתו. הטיפול בהעברת ההפעלה לאחריות העיריות ובהכנת צוותים מתאימים טרם נסתיים, בין היתר בשל התנגדותם של ראשי העיריות.

מירשם אוכלוסין

היחידה מנהלת לשכה אזורית למירשם אוכלוסין, המנפקת תעודות זהות, תעודות לידה, תעודות פטירה ותעודות מעבר דרך נמלי ישראל. היחידה רושמת נולדים, נפטרים, נישואין, גירושין ושינויי כתובת; מבצעת בדיקת מסמכים של נכנסים ויוצאים דרך אל-עריש; מטפלת בבקשות לאיחוד משפחות.

תעודות זהות וקרטיסי זיהוי

תעודת זהות משמשת באיוור "ספר-משפחה", שנרשמים בו שינויים במצבו המשפחתי של התושב; אמצעי זיהוי משמש כרטיס, שמצוינים בו פרטיו האישיים של המחזיק; לכרטיס סגירה אטומה גבר מגיל 16 ומעלה. חייב לשאת עמו בכל עת כרטיס זיהוי; נשים אינן חייבות בהחזקת כרטיסי זיהוי, אולם נשים רבות פנו וקיבלו כרטיסי זיהוי. בשנת הכספים 1977: ניפקה היחידה 17,054 תעודות זהות ו-24,922 כרטיסי זיהוי.

בשנים 1976 ו-1977 הגישה הלשכה למטרה 234 תלונות נגד תושבים שלא ביקשו כרטיסי זיהוי בגיל 16 ונגד תושבים שהשחיתו את תעודותיהם. עוד 211 תלונות הוגשו נגד תושבים, שקברו ללא רשיון את קרוביהם שנפטרו, לא הודיעו על פטירתם ללשכה ולא החזירו את כרטיסי הזיהוי שלהם.

כניסה ויציאה מהאיזור.

הכניסה לאיזור והיציאה ממנו הן דרך נמלי ישראל, דרך גשרי הירדן ודרך אל-עריש. בשנת 1977 יצאו מהאיזור למצרים 8,056 תושבים, מהם 5,551 לצורכי לימודים, ונכנסו לאיזור ממצרים 7,562 תושבים, מהם 5,585 סטודנטים, שבאו לחופשה קיץ. כניסות ויציאות אלה נעשות על פי רשיונות, שמנפק הממשל הצבאי.

— בשנת 1976 הוציאה הלשכה 933 תעודות מעבר ובשנת 1977 — 554 תעודות, ליציאה אל מעבר לים. מבקש התעודה נדרש למלא שאלון של משרד הפנים בישראל. השאלון אינו מתאים לאיזור: הוא כתוב עברית בלבד ומאזכר את חוקי ישראל, הקובעים עונשים במקרה של מסירת פרטים כוזבים, אולם אין בו ציון הצווים התקפים באיזור, שעל פיהם ניתן להעמיד את המבקש לדין במקרה כזה. השאלון כולל הצהרה בדבר אזרחותו הישראלית של המבקש. בעקבות הביקורת הוכן טופס בקשה למתן תעודת מעבר, המתאים לאיזור.

— הוראות היתידה מחייבות להבטיח, שתושבי האיזור היוצאים ממנו ימסרו ליחידה את תעודות הזהות ואת כרטיסי הזהוי שלהם. על פי מסמכי היחידה נמצאו מקרים, שתושבים יוצאים נטלו עימם את תעודות הזהות ואת כרטיסי הזהוי. בדצמבר 1977 מונחה ועדה לבדיקת סדרי המעבר באל-עריש. הוסבר למשרד מבקר המדינה, כי בעקבות המלצות הוועדה הותקן מסלול קבוע לבדיקת הנוסעים ושופרה הביקורת על דרכי בדיקתם.

ב־1976 מינה מפקד האיזור ועדה, שתקבע את דרך הטיפול בכל תושב שיצא את האיזור כחוק ומבקש לחזור לאחר המועד, שנקבע לחזרתו. באפריל 1978 החליטה היחידה לתיאום הפעולה בשטחים על נוהל חדש בנושא זה.

איחוד משפחות

על פי נתוני מיפקדת האיזור חזרו לאיזור, מאז כינון הממשל הצבאי ועד סוף מארס 1978, 8,671 תושבים. הקריטריונים לאיחוד משפחות הם הומניטריים.

*

מיפקדת האיזור ראתה מתפקידה להבטיח, שהרשויות המקומיות ימשיכו לפעול, לתת שירותים ולהפעיל את סמכויותיהן לפי המתכונת והחוק שהיו קיימים לפני 1967, כפוף לשינויים שנבעו מכינון הממשל הצבאי. תפקיד זה בוצע על ידי קצין המטה לענייני פנים, שדאג, באמצעות יחידתו, לארגון העבודה ברשויות המקומיות ולמתן הדרכה, בעיקר בתחום המינהל הכספי.

יש מקום ליתר הקפדה על ביצוע החלטות שנתקבלו ועל הידוק הפיקוח על הפעולות של הרשויות המקומיות, כדי לשפר את המינהל שלהן לטובת האוכלוסיה.

פעולות קרן פנסיה

עובדי ציבור באיזור חבל עזה ובאיזור סיני מבוטחים בקרן פנסיה וביטוח (להלן הקרן), שהייתה קיימת עוד לפני יוני 1967. הכנסות הקרן נאות מניכוי ממשכורת העובדים (בשיעור 10%), מהשתתפות המעביד (12.5%) ומהכנסות מהשקעת כספי הקרן. בסוף מארס 1978 היו מבוטחים בקרן 6,298 עובדים: עובדי הממשל הצבאי — 5,245 (83%); שוטרים — 429 (7%); עובדי רשויות מקומיות — 499 (8%); עובדי הרכבת — 61 (1%); עובדים שהועסקו על ידי ארגון הסעד הבינלאומי "קר" — 64 (1%).

בהנהלת הקרן מכהנים נושאי התפקידים הבאים: היועץ המשפטי למיפקדה; קמ"ט אוצר; קמ"ט מנגנון וקמ"ט פנסיה. מנכ"ל הקרן הוא תושב עזה.

בתחילת 1978 ערך משרד מבקר המדינה ביקורת על פעולות של הקרן; חלק מהנתונים עודכן בדצמבר 1978. הבדיקה נערכה בעיקר במשרדי הקרן בעזה וביחידת קצין מטה לענייני אוצר במפי־קדת איזור חבל עזה*.

* על פעולות הקרן ראה גם בדיקה שנתי 27, עמ' 731.

לפי החוק התקף באיזור, משלמת הקרן פנסיה למבוטחיה, שפרשו מן השירות בגיל 60, לאחר סיום 20 שנות שירות לפחות; הפנסיה מחושבת בשיעור 2% מן המשכורת הקובעת לכל שנת שירות. עובד שנפטר תוך כדי שירותו, או עובד שפרש משירותו עקב פגיעה פיזית, שנגרמה לו בדרכו לעבודה או בשעת מילוי תפקידו — יקבלו שאריו או הוא עצמו סכומי ביטוח בשיעורים שבין 33% ל-267% ממשכורתו השנתית האחרונה, בהתאם לגילו של המבוטח. נוסף על סכום הביטוח, זכאי עובד שנפגע בעבודתו, או שאריו של עובד שנפטר, לקיצבה חודשית בשיעור מירבי של 70% ממשכורתו החודשית האחרונה. עובד המבוטח בקרן רשאי, בתנאים שנקבעו בחוק, לקבל פיצויים לאחר שסיים שלוש שנות שירות לפחות; סכום הפיצויים שהקרן תשלם לעובד בתנאים כאלה יחושב בשיעור 15% מן המשכורת השנתית האחרונה, לכל שנת שירות. לצורך תשלום פנסיה או פיצויים לעובד מובאות בחשבון גם שנות שירותו תחת שלטון מצרים.

בסוף 1978 היו 1,025 מקבלי פנסיה מן הקרן — 245 עובדים בדימוס, ו-780 שאירים של עובדים שנפטרו. מאז 1967 ועד סוף אוקטובר 1978 שילמה הקרן פיצויים לעובדים שפרשו מן השירות בסך 14 מיליון ל"י.

בין זכאי הקרן ישנם שאירים, הרשומים כנפקדים, ואחרים נמצאים בחו"ל, בין היתר לרגל ליי מודים. הפנסיה המגיעה לנפקדים הועברה לאפוטרופוס לנכסי נפקדים במפקדת איזור חבל עזה. עד סוף מארס 1978 הועברו לאפוטרופוס כ-120,000 ל"י.

כדי שהקרן תוכל לשלם לעובדים שפרשו מהעבודה פיצויים ופנסיה בשיעורים המגיעים להם, צריך המעסיק להעביר לה במועד הודעה, חתומה כדיון, עם כל הפרטים הנוגעים לזכויות של העובד בקרן.

— נמצאו מקרים, שהמשטרה העבירה לקרן הודעות בדבר הפסקת שירותם של שוטרים, בציון פרטים בלתי מספיקים או באיחור רב; חלק מהטפסים לא היו חתומים על ידי האחראים במשטרה.

הלוואות

1. עובד המבוטח בקרן זכאי לקבל הלוואה בסכום מירבי השווה ל-3 עד 9 משכורות חודשיות, בהתאם לתקופת שירותו. בפועל מאשרת ההנהלה הלוואות בסכום מירבי השווה לחמישה חודשי משכורת.

הלוואות ניתנות לתקופה של שנתיים, בריבית, שעד סוף מארס 1978 הייתה בשיעור 11% לשנה. ההלוואות מוחזרות לקופת הקרן בתשלומים חודשיים שווים, על ידי ניכוי משכרם. שוטרים שלוו מהקרן החזירו הלוואותיהם על ידי הפקדת סכומי התשלומים החודשיים בבנק, על שם הקרן. בעד שירות זה שילמה הקרן לבנק עמלה בשיעור 1.5% לשנה, שקווצה מן הריבית המגיעה לקרן; יתרת הריבית, בשיעור 9.5%, נרשמה כהכנסה של הקרן. הביקורת העירה, שניתן לחסוך את העמלה המשולמת לבנק על ידי ניכוי התשלומים החודשיים משכרם החודשי של השוטרים.

להלן נתונים על הלוואות שאושרו למבוטחים בשנות הכספים 1975—1977:

שנת כספים	מספר הלוואות	היקפן הכספי (באלפי ל"י)
1975	2,115	7,786
1976	2,557	12,325
1977	3,070	29,586

2. עובד הממשל, המתגורר במחנות באיזור חבל עזה, זכאי גם לקבל מהקרן הלוואה לצורכי דיור. מתן הלוואות לדיור מכספי הקרן מעוגן בצו של מפקד איזור חבל עזה מאפריל 1973.

הלוואה לדיור ניתנת בסכום מירבי של 30,000 ל"י בריבית של 14% לשנה, בניכוי 2.5% — עמלת הבנק. ההלוואה מוחזרת לקרן בתשלומים חודשיים שווים, תוך תקופה מירבית של חמש שנים. עד סוף מארס 1978 אישרה הנהלת הקרן הלוואות לדיור ל-30 מבוטחים, בסכום כולל של כ-528,000 ל"י.

רכוש הקרן

במועד כינון הממשל הצבאי באיזור החזיקה הקרן בבנקים מקומיים פקדונות ואגרות חוב, שהסך תכמו ביותר מ-2 מיליון לירות מצריות. לאחר כינון הממשל הצבאי לא ניתן היה לממש את הפקדונות, הבטוחות ואגרות החוב, שכפי שהוסבר הם הועברו לקהיר. ההנהלה שמונתה התלה לצבור מחדש אמצעים לביצוע פעולותיה, כפי שהוגדר בחוק. מרבית ההכנסה שנצברה בקרן, כמה מיליוני ל"י בחדש, הופקדה כל חודש אצל החשב הכללי.

להלן פירוט נכסי הקרן ב-1 באפריל 1978 (באלפי ל"י):

80,344	פקדונות אצל החשב הכללי
2,325	פקדונות בבנקים
17,715	בטוחות
17,063	הלוואות למבוסחים
243	חייבים
<u>117,690</u>	סה"כ

נוסף על נכסים אלה יש לקרן מגרש בעזה, בשטח של כחמישה דונם.

1. הפקדון אצל החשב הכללי מקורו בעודף ההכנסה על ההוצאה, שהופקד כל חודש מאז כינון הממשל הצבאי, עד סוף מארס 1978. לא נקבעו תנאי הפקדת הכספים אצל החשב הכללי.

2. פקדונות בבנקים מופקדים בשלושה בנקים ישראליים, הפועלים בשטחים המוחזקים; מרבית הסכומים הופקדו בחשבונות עו"ש.

3. הבטוחות הן אגרות חוב ממשלתיות, המופקדות בבנקים ישראליים הפועלים באיזור. הסכום הנ"ל מהווה שווי משוערך של הבטוחות לסוף מארס 1978. בשנת 1969 נרכשו מכספי הקרן אגרות חוב ממשלתיות בסך כולל של 1.8 מיליון ל"י. חלק מן האגרות הגיעו לפדיון לפני שנת 1974, ומתמורתן נוכה סך 207,000 ל"י כמס הנסדה. הסכום הוחזר לקרן בשנת 1974 לאחר שהיא ערערה על הניכוי; שלטונות המס קיבלו את הטיעון, שבהיותה קרן גמל ציבורית היא פטורה מתשלום מס הכנסה. (גם על פי החוק התקף באיזור פטורות הכנסותיה של הקרן מתשלום מס הכנסה).

ביקורת

מיפקדת האיזור לא הפעילה ביקורת חיצונית על פעולות הקרן; ב-1975 נערכה לראשונה ביקורת של רואה חשבון על הדיון וחשבון הכספי ועל מאזן הקרן ליום 31.3.1974. בינואר 1977 התנהלו מגעים עם רואי חשבון ישראליים, שהומלצו על ידי רשות החברות הממשלתיות בישראל, אולם עד סוף 1978 לא הועסק רואה חשבון בביקורת הדו"חות הכספיים של הקרן לשנות הכספים 1975-1977.

בשנת הכספים 1978 עסקה הנהלת הקרן בהכנת רשימה של חברי הקרן, ממוינת לפי חק ומשי-כורת אחרונה, ובריכוז החובות והזכויות של הקרן. הנתונים נדרשו על ידי מיפקדת האיזור לצורך עריכת בדיקה אקטוארית, שתוצאותיה ישמשו בסיס לקביעת שיעורי ההפרשות של המעבידים בעתיד.